

กลยุทธ์การจัดการการคุ้มครองมรดกทางสิ่งแวดล้อมและมรดก
ทางวัฒนธรรมในมณฑลซานตง
**Strategic Management of Environmental and Cultural Heritage
Protection in Shandong Province**

ซุน จินหยาน,
อุดมศักดิ์ สาวิบูตร และ พิชัย สดภิบาล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
**Sun Jinyan,
Udomsak Savibut and Pichai Sodhiban**
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail : sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ได้อภิปรายกลยุทธ์การจัดการบ้านสาหร่ายทะเลซานตง (Shandong seaweed house) ในพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกของมณฑลซานตง เพื่อทำความเข้าใจว่าบ้านสาหร่ายทะเลและที่อยู่อาศัยแบบดั้งเดิมสามารถรองรับการพัฒนาอย่างรวดเร็วและการขยายตัวของเมือง และส่งเสริมการพัฒนาสังคมหมู่บ้านแบบใหม่ได้อย่างไร โดยการศึกษาเน้นไปที่วิธีการพัฒนาการจัดการบ้านสาหร่ายในมณฑลซานตงในเชิงกลยุทธ์เพื่อปรับปรุงและก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อทำการสำรวจหมู่บ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตงอย่างครอบคลุม การพัฒนากลยุทธ์ การดำเนินการ และการประเมินผลข้อมูลที่สำคัญที่รวบรวมได้ผ่านการสัมภาษณ์กับรัฐบาลและชาวบ้านในหมู่บ้านที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ บทความวิจัยนี้ยังได้วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของมรดกทางวัฒนธรรมและการพัฒนาบ้านสาหร่ายทะเลเพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าบ้านสาหร่ายทะเลในซานตงได้ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อจัดการกับการพัฒนาของพวกเขา ซึ่งรวมถึงความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อมีให้บ้านสาหร่ายทะเลสู่สายตาไปและการประสานงานกับบริษัทที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่ามรดกทางวัฒนธรรมของบ้านซานตงได้รับการคุ้มครองและจัดการอย่างยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กลยุทธ์การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ของมณฑลซานตงอาจมีความแตกต่างกัน เนื่องจากในการใช้กลยุทธ์การอนุรักษ์นั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในท้องถิ่น ระดับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ และประเพณีทางวัฒนธรรม การศึกษานี้ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกเชิงประจักษ์เกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการเพื่อการพัฒนาและการอนุรักษ์บ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตงอย่างยั่งยืน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ การพัฒนา และนวัตกรรม ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้

* วันที่รับบทความ : 9 พฤษภาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 22 มิถุนายน 2567; วันตอบรับบทความ : 23 มิถุนายน 2567

จะเป็นแนวทางที่มีคุณค่าสำหรับการศึกษาบ้านสาหร่ายทะเลเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองและการพัฒนาบ้านสาหร่ายทะเลอย่างยั่งยืน และในขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงสำหรับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในด้านอื่น ๆ

คำสำคัญ : การจัดการเชิงกลยุทธ์; มรดกทางสิ่งแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม; บ้านสาหร่ายทะเล; การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในมณฑลซานตง

Abstract

This study discusses the strategic management of Shandong seaweed houses in the eastern coastal areas of Shandong province to understand how traditional seaweed houses and dwellings can cope with the rapid development of urbanization and promote the development of new village society. Specifically, the study focused on how to develop strategic management of the seaweed houses in Shandong Province to improve their sustainable development, and we used in-depth interviews and literature analysis to conduct an extensive survey of the seaweed houses villages in Shandong Province. The strategy development, implementation and evaluation collected important information through interviews with the government and villagers of relevant villages. In addition, the literature analyzes the current situation and trend of cultural heritage and seaweed house development to provide background information for the research. The study has found that the seaweed houses in Shandong have adopted a variety of strategies to deal with their development. These include cooperation with government agencies to protect the loss status of the house and coordination with the relevant company to ensure that the cultural heritage of Shandong House is effectively protected and sustainably managed. In addition, there may be differences in the cultural heritage protection strategies in different regions of Shandong Province. When adopting conservation strategies, differences in local natural environment, social and economic development level and cultural traditions. This study provides empirical insights into the strategic management of the conservation development of seaweed house sustainability in Shandong, emphasizing the importance of conservation, development and innovation. These developments provide valuable guidance for the study of seaweed houses to promote the sustainable protection and development of seaweed houses, while also to provide reference for the protection of cultural heritage in other areas.

Keywords : Strategic Management; environmental and cultural heritage; seaweed house; to protect Shandong Province

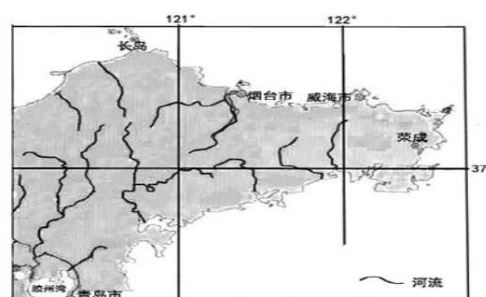
บทนำ

การคุ้มครองและการสืบทอดมรดกวัฒนธรรมชนบทแบบดั้งเดิมและการฟื้นฟูชนบทเป็นจุดสนใจของแวดวง ระดับชาติ รัฐบาล และแวดวงวิชาการ มาเป็นเวลานานแล้ว และในปัจจุบัน การคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมชนบท แบบดั้งเดิมและการฟื้นฟูชนบทได้ก้าวเข้าสู่ขั้นตอนใหม่ของกระบวนการพัฒนา และเนื่องจากมณฑลซานตงมีศิลปะแบบเจียวตง ดังนั้นจึงถือได้ว่ามณฑลซานตงได้เปิดโอกาสใหม่ ๆ ในการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม

บ้านสาหร่ายทะเล (seaweed house) เป็นที่อยู่อาศัยทางนิเวศแบบดั้งเดิมที่มีลักษณะเฉพาะตัว บ้านสาหร่ายทะเลเหล่านี้เป็นรูปแบบที่อยู่อาศัยที่มีวิวัฒนาการอย่างค่อยเป็นค่อยไปพร้อมกับประวัติความเป็นมาของชาวประมงริมทะเล เพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิตและการใช้ชีวิตของผู้คนในมณฑลซานตง และโดยส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เช่น จิงเต่า หยานไถ เว่ยไห่

ตารางที่ 1 การกระจายตัวของบ้านสาหร่ายทะเลในเขตเจียวตง มณฑลซานตง

การกระจายตัวของบ้านสาหร่ายทะเลในเขตเจียวตง มณฑลซานตง		
ฝ่ายบริหาร	การกระจายตัวในปัจจุบัน	สถานการณ์
จิงเต่า	มี	พบว่าการกระจายตัวในเขตหวงเต่า เกาะเซียวเจีย
หรงเจิง เว่ยไห่	มี	มีบ้านสาหร่ายทะเลกระจุกตัวมากที่สุด โดยมีหมู่บ้านสาหร่ายทะเล 400 หมู่บ้าน และมีมากกว่า 23,000 ครัวเรือน
หฺรูซาน หยานไถ	มี	เมืองไห่หยางมีบ้านสาหร่ายทะเลกระจายตัวอยู่เพียงเล็กน้อย
ไหลโจง หยานไถ	มี	หมู่บ้านชู่เจียยังคงมีบ้านสาหร่ายทะเลที่สมบูรณ์
เฉิวไหล หยานไถ	มี	มีการกระจายตัวแบบประปราย

แผนภาพที่ 1 ที่ตั้งของบ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตง (ลองจิจูดและละติจูด)
คำจำกัดความของแนวคิด: พิพธิภัณฑ์ศิลปะในหมยโจวมีมาตรฐานที่แตกต่างออกไป

แผนภาพที่ 2 รูปร่างของเมืองเว่ยไห่และเกาะตะวันออกในเว่ยไห่ มณฑลซานตง
แผนภาพที่ 3 รูปร่างของเกาะตงเฉิงและแผนผังพื้นที่ทางสังคมในเมืองเว่ยไห่ มณฑลซานตง

จากข้อมูลการวิจัยและบทความที่มีอยู่ พบว่า แนวโน้มของการศึกษาวิจัยบ้านสาหร่ายทะเลแบบดั้งเดิมในแวดวงวิชาการของจีนนั้นได้สะท้อนให้เห็นว่ามีการพัฒนาจากสถาปัตยกรรมที่จับต้องได้ไปสู่วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และการเปลี่ยนแปลงจากการคุ้มครองมรดกทางวัตถุไปสู่การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ผลการวิจัย รูปแบบของบ้านสาหร่ายยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางมานุษยวิทยา นิทานพื้นบ้าน และสังคมวิทยามากขึ้นอีกด้วย โดยเราพบว่ากระบวนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสาหร่ายทะเลนั้นมีด้วยกันหลายกระบวนทัศน์ แต่เนื่องจากกระบวนทัศน์ที่นำเสนอในการศึกษาครั้งนี้เป็นการสรุปผลจากนักวิจัยหลายท่าน จากหลากหลายภูมิภาค เราจึงไม่ได้พิจารณาและวิเคราะห์ภูมิหลังทางวัฒนธรรมโดยทั่วไปของบ้านสาหร่ายทะเล

จากมุมมองของการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม ในการคุ้มครองและการก่อสร้างบ้านสาหร่ายทะเลนั้น การคุ้มครองบ้านสาหร่ายแบบดั้งเดิมและวัฒนธรรมหมู่บ้านถือเป็นการสร้างอิทธิพลทางวัฒนธรรม หรือซอฟต์พาวเวอร์ (soft power) เพื่อการฟื้นฟูชนบท ซึ่งเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างยิ่งในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น ในกระบวนการก่อสร้างหมู่บ้านให้เกาฟาง ในมณฑลซานตง ได้มีการผสมผสานมรดกทางวัฒนธรรม เข้ากับแนวคิดหลักสังคมนิยม เพื่อสร้างความหมายแฝง โดยมีการแทรกแซงทางศิลปะด้วยการแทรกองค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม การคุ้มครองมรดกของหมู่บ้าน การขุดค้นงานฝีมือพื้นบ้าน และเทศกาลพื้นบ้านเข้าไปอีกด้วย

จากข้อมูลที่มีอยู่ จะเห็นได้ว่า แม้ว่าการศึกษาในปัจจุบันจะเน้นไปที่การศึกษาวิจัยศิลปะหมู่บ้านสำหรับหรือรูปแบบศิลปะ แต่งานวิจัยโดยส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาถึงวัฒนธรรมสื่อ แนวคิดวัฒนธรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน ของกิจกรรมศิลปะมรดกวัฒนธรรมกระท่อมสำหรับทะเล เราจึงควรใส่ใจกับอิทธิพลของแนวคิดทางวัฒนธรรมในการสร้างหมู่บ้านสำหรับทะเลในยุคใหม่ ดังนั้น การแทรกแซงทางศิลปะจึงสามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของศิลปะท้องถิ่น โดยการบูรณาการทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาธารณะเข้าด้วยกัน โดยเราสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสำหรับทะเลผ่านการทำงานร่วมกัน ของภาครัฐและชาวบ้าน เพื่อสำรวจกลไกและปฏิสัมพันธ์ของการพัฒนาวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ้างอิงถึงการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านสำหรับทะเล

ในเวลาเดียวกัน ได้มีการนำแนวคิด “เส้นทางวัฒนธรรม” มาใช้ในการก่อสร้างและการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม ของหมู่บ้านสำหรับทะเล โดยการยกระดับการคุ้มครองหมู่บ้านดั้งเดิมใน “จุด” ต่าง ๆ ให้ “ปรากฏ” อยู่บนเส้นทางวัฒนธรรม และนำเสนอแนวคิดและวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดการและการคุ้มครองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ของบ้านสำหรับทะเลแบบดั้งเดิม และเนื่องจากการคุ้มครองและการก่อสร้างมรดกทางวัฒนธรรมของบ้านทะเล และหมู่บ้านนั้นสามารถสร้างความทรงจำต่อท้องถิ่นในลักษณะที่ซับซ้อน ก็จะทำให้พื้นที่นิเวศของหมู่บ้าน ที่อยู่อาศัย ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต พื้นที่ที่เป็นภาพลักษณ์ และพื้นที่ที่ก่อให้เกิดความทรงจำร่วม ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กลยุทธ์การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในมณฑลซานตง

ระเบียบวิธีวิจัย

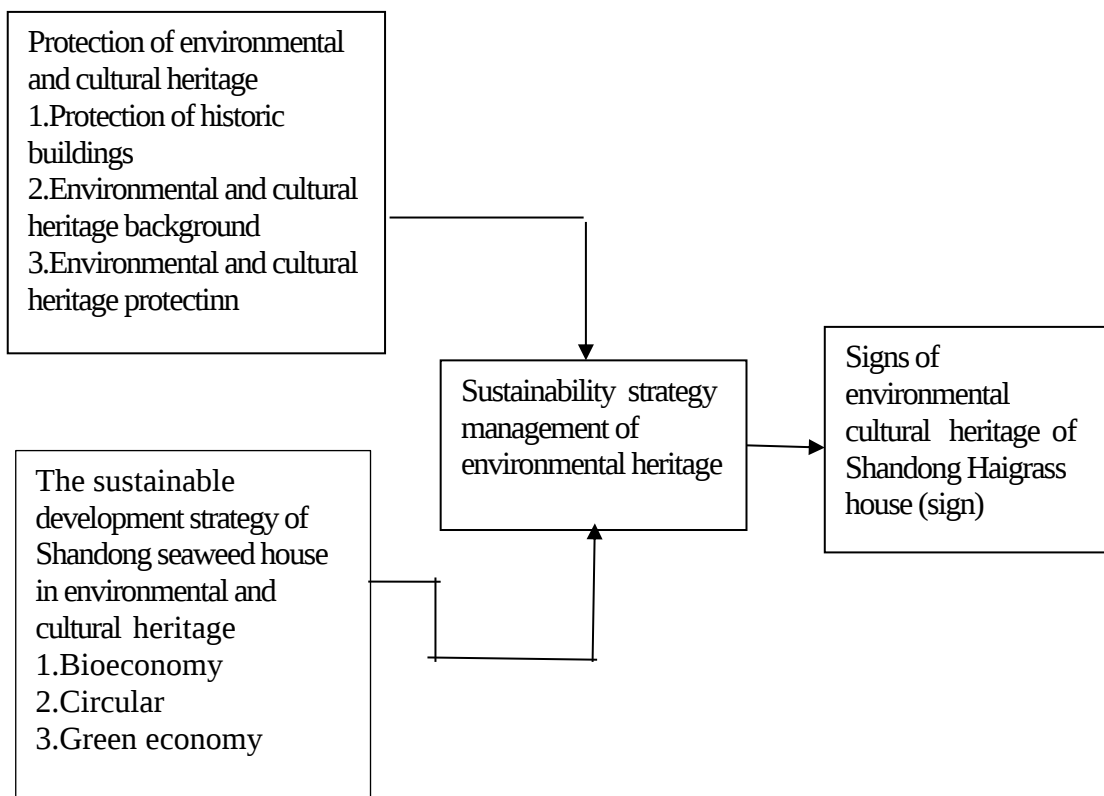
กระบวนการวิจัยประกอบด้วย 3 กระบวนการ ได้แก่ การออกแบบการวิจัย การศึกษา และการรายงานผลการวิจัย ประกอบด้วยสามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1: กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจบ้านในมณฑลซานตง เนื่องจากหัวข้อของบทความนี้คือ “การจัดการการคุ้มครองมรดกทางสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในมณฑลซานตงในเชิงกลยุทธ์” ดังนั้น ความคาดหวัง ของประชาชนเกี่ยวกับกลไกการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในมณฑลซานตงจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการสำรวจภาคสนามและการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2: สำรวจความต้องการของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบ้านสำหรับทะเลในมณฑลซานตง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การคุ้มครองบ้านสำหรับทะเลอย่างยั่งยืน จากกรณีศึกษา เราพบว่า ชาวบ้านในท้องถิ่นมีความกระตือรือร้นในการคุ้มครองบ้านสำหรับทะเล และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานคุ้มครองและปรับปรุงประสิทธิภาพของการคุ้มครอง และมีความเห็นที่สอดคล้องกัน ซึ่งจากการสำรวจภาคสนามและการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ทำให้เราได้รับคำตอบที่ค่อนข้างเชื่อถือได้ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบและการวิเคราะห์การวิจัยในอนาคตของเรา

ขั้นตอนที่ 3: จากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 เราได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญและปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับกลไกการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมในมณฑลซานตง และปรับปรุงและดำเนินการตามมาตรการและนโยบาย การคุ้มครองที่มีอยู่เพื่อให้แน่ใจว่าการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในท้องถิ่นจะไม่ส่งผลเสียต่อการคุ้มครองบ้านสาหร่ายทะเล นอกจากนี้ งานคุ้มครองจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีการตรวจสอบความสมดุลระหว่างการคุ้มครองและการพัฒนา และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แน่ใจว่ามรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสาหร่ายทะเลซานตงได้รับการคุ้มครองและจัดการอย่างยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

บทความนี้ได้กล่าวถึงความแตกต่างของกลยุทธ์การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตง ซึ่งในการใช้กลยุทธ์การอนุรักษ์นั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในท้องถิ่น ระดับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ และประเพณีทางวัฒนธรรม โดยการศึกษาที่เราพบว่ามี 3 ประเด็นสำคัญที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ดังต่อไปนี้ (1) จำเป็นต้องเน้นย้ำถึงความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การคุ้มครองที่ครอบคลุม ทั้งการคุ้มครองโดยนิติบุคคลและและที่ไม่ใช่นิติบุคคล กลยุทธ์การคุ้มครองทั้งสองแบบนี้ควรจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผลลัพธ์การคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุม (2) ควรกำหนดระบบการประเมินผลที่ครอบคลุม ทั้งในแง่ของการประเมินผลและผลตอบรับ ซึ่งระบบการประเมินผลนี้ควรประกอบด้วยตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับสถานะ ของวัสดุ คุณค่าทางวัฒนธรรม ผลประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และติดตาม และประเมินผลการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมบ้านสาหร่ายทะเลผ่านการประเมินอย่างสม่ำเสมอ ผลจากการประเมิน จะทำให้เราสามารถกำหนดกลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพได้อย่างสอดคล้องกัน และสามารถปรับมาตรการคุ้มครอง ได้ทันเวลา ทั้งนี้ก็เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานคุ้มครอง (3) ในการศึกษาการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมอย่างครอบคลุม เพื่อแสวงหากลยุทธ์การคุ้มครองที่ดีที่สุด การร่วมมือกับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นเพื่อมีส่วนร่วมในงานคุ้มครอง และเมื่อมีความพยายามจากหลาย ๆ ฝ่าย จะทำให้เราสามารถดำเนินการคุ้มครองและจัดการมรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตงอย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้ได้อภิปรายกลยุทธ์การจัดการบ้านสาหร่ายทะเลซานตง (Shandong seaweed house) ในพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกของมณฑลซานตง เพื่อทำความเข้าใจว่าบ้านสาหร่ายทะเลและที่อยู่อาศัยแบบดั้งเดิมสามารถรองรับการพัฒนาอย่างรวดเร็วและการขยายตัวของเมือง และส่งเสริมการพัฒนาสังคมหมู่บ้านแบบใหม่ ได้อย่างไร โดยการศึกษาเน้นไปที่วิธีการพัฒนาการจัดการบ้านสาหร่ายในมณฑลซานตงในเชิงกลยุทธ์เพื่อปรับปรุง และก้าวสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อทำการสำรวจหมู่บ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตงอย่างครอบคลุม การพัฒนากลยุทธ์ การดำเนินการ และการประเมินผล ข้อมูล ที่สำคัญที่รวบรวมได้ผ่านการสัมภาษณ์กับรัฐบาลและชาวบ้านในหมู่บ้านที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ บทความวิจัยนี้ ยังได้วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของมรดกทางวัฒนธรรมและการพัฒนาบ้านสาหร่ายทะเลเพื่อให้ ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าบ้านสาหร่ายทะเลในซานตงได้ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย เพื่อจัดการกับการพัฒนาของพวกเขา ซึ่งรวมถึงความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อให้บ้านสาหร่ายทะเลสูญหายไป และการประสานงานกับบริษัทที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่ามรดกทางวัฒนธรรมของบ้านซานตงได้รับการคุ้มครองและจัดการอย่างยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กลยุทธ์การคุ้มครองมรดกทาง

วัฒนธรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ของมณฑลซานตงอาจมีความแตกต่างกัน เนื่องจากในการใช้กลยุทธ์การอนุรักษ์นั้น จะต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในท้องถิ่น ระดับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ และประเพณีทางวัฒนธรรม การศึกษานี้ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกเชิงประจักษ์เกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการเพื่อการพัฒนา และการอนุรักษ์บ้านสาหร่ายทะเล ในมณฑลซานตงอย่างยั่งยืน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ การพัฒนา และนวัตกรรม ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ จะเป็นแนวทางที่มีคุณค่าสำหรับการศึกษาบ้านสาหร่ายทะเลเพื่อส่งเสริมการ ค้ำครองและการพัฒนาบ้านสาหร่ายทะเล อย่างยั่งยืน และในขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงสำหรับการ ค้ำครองมรดกทางวัฒนธรรมในด้านอื่นๆและเสนอนโยบายประการที่มีความสำคัญต่อการจัดการมรดกทาง วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ผ่านการศึกษาวิจัยการค้ำครองมรดกทางวัฒนธรรมหมู่บ้านไห่เกาฟาง ในมณฑลซานตง นอกจากนี้ ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์อย่างยั่งยืน การสร้างระบบการประเมินผลการ ค้ำครอง การเพิ่มประสิทธิภาพกลยุทธ์การค้ำครอง และสรุปปัจจัยแห่งความสำเร็จและความล้มเหลวในกรณี ต่าง ๆ ซึ่งหวังว่าผลของการศึกษานี้จะให้ข้อมูลสนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการ ค้ำครองและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมในมณฑลซานตง และเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการค้ำครองมรดกทาง วัฒนธรรม ในภูมิภาคอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาทั้งสามประการข้างต้น นักวิจัยได้ทำการวิจัยและการวิเคราะห์สถานะของการพัฒนาและกล ยุทธ์ และกลไกการจัดการบ้านสาหร่ายทะเลในมณฑลซานตงอย่างยั่งยืน จากกลไกการจัดการที่ใช้กับบ้านที่มีอยู่ ของบ้านไห่เกา ในมณฑลซานตง จึงเสนอข้อเสนอแนะ 3 ประการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) เสริมสร้างการค้ำครองบ้านสาหร่ายทะเลในทางกายภาพ ซึ่งรวมถึงการซ่อมแซม การบำรุงรักษา และการ ค้ำครอง บ้านสาหร่ายทะเล เพื่อปกป้องสภาพของวัสดุ เพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์และการสืบทอดวัฒนธรรม ในระยะ ยาว

2) ใช้กลยุทธ์การค้ำครองที่ไม่ใช่ทางกายภาพ เพื่อบันทึกและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับบ้าน สาหร่ายทะเลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดแสดงเสมือนจริง เพื่อเพิ่มการมองเห็นและการเห็นคุณค่าเพื่อให้ผู้คน นอกภูมิภาคนี้ รับรู้และสนใจบ้านสาหร่ายทะเลมากขึ้น นอกจากนี้ ควรปรับปรุงและดำเนินการตาม มาตรการและนโยบายการค้ำครองที่มีอยู่ เพื่อให้แน่ใจว่าการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในท้องถิ่นจะไม่ส่งผล เสียต่อการค้ำครองบ้านสาหร่ายทะเล

3) กำหนดให้ผู้อยู่อาศัยมีส่วนร่วมในยุทธศาสตร์การค้ำครองก็มีความสำคัญต่อการค้ำครอง มรดก ทางวัฒนธรรมเช่นกัน โดยผู้อยู่อาศัยควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการค้ำครองและการจัดการบ้านสาหร่ายทะเล รวมถึง มีบทบาทสำคัญและร่วมกันดูแลมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่านี้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในมณฑลซานตงเป็นงานที่ซับซ้อนและยากลำบาก และจำเป็นต้องอาศัยกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืน

1) กำหนดกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนให้มีความสำคัญกับการพิจารณาปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมในกระบวนการคุ้มครอง และเน้นย้ำถึงคุณค่าและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

2) การสร้างระบบการประเมินผลการคุ้มครอง มรดกทางวัฒนธรรมของบ้านสาหร่ายทะเล และเสนอกลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน และเพิ่มประสิทธิภาพผลของการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม

3) จากการวิเคราะห์กรณีศึกษาในเชิงประจักษ์ ความสำเร็จของการคุ้มครองบ้านสาหร่ายทะเลนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมากกับหลายปัจจัย เช่น การมีส่วนร่วมของผู้อยู่อาศัย ประสิทธิภาพของมาตรการคุ้มครองและการสนับสนุนจากรัฐบาล ดังนั้น การคุ้มครองบ้านสาหร่ายทะเลจึงถือเป็นหนึ่งในแรงบันดาลใจในการคุ้มครองและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ในมณฑลซานตงต่อไป

Reference

- Canal rock. (2020). "Art township construction: the third path of China's rural construction." National art ".71-76.
- Cao Jin. (2017). "Caring and awakening — the inheritance and revival of rural cultural heritage from a micro perspective." *Journal of Architecture*. "118-120.
- Chen Linlin. (2014). "Research on the change of rural culture and its reconstruction path." University Of Anhui.
- Chinese President and Xi Jinping. (2018). "We will make solid efforts to implement the rural revitalization strategy." Rural work newsletter."
- Hou Xiaofei. (2011). "Research on the significance evaluation of tourism resources in famous Chinese historical and cultural villages." Tianjin University of Commerce.